CAMBODIA'S NO.1 WOMEN'S LIFESTYLE MAGAZINE

FULLY BILINGUAL IN KHMER & ENGL

LADIES

ឡេឌី

ខែ កញ្ញា ២០១៤ | SEPTEMBER 2014

The Next BIG Trends

31 *Pages of Beauty Tips & Fashion Trends*

EXCLUSIVE COVERAGE

Phnom Penh Designers Week

Cineplex Red Carpet

Glamazon: Abyss

LOV

រឿងពិត

ស្នេហាសម័យទំនើ

LIZA OWE

បង្ហើបប្រាប់រឿង

WEDDIN

ការណែនាំពីអ្នកជំនា

Daphnée Lucen

លើសពីរូប

សម្រស់របស់នា

Beyond Her Bea

SE

ស្ត្រី 6

នាក់លាតត្រដ

រឿង

TIGER MEDIA

MG000002103*

8.000 រៀល

PLUS:

STYLE BEAUTY FASHION HEALTH

BEHIND THE SCENES

តារាក្របមុខនាង Daphnée Lucenet បានមកដល់ស្ទូឌីយោរបស់យើងជាលើកទីពីរហើយ បានត្រៀមខ្លួនជាស្រេចដើម្បីថតរូបដ៏ស្រស់ស្អាតជាមួយអ្នកថតរូបលោក Balazs Maar។ នាងបានជជែកលេងជាមួយអ្នកស្ទាយលីស Reynier Albello និងអ្នកផាត់មុខរបស់នាង គ្រាដែលត្រៀមខ្លួនបញ្ចេញសម្រស់មុខកាមេរ៉ា។ ទាំងស្រស់ស្អាត និងឆ្លាតវៃនាងរីករាយ ដើម្បីធ្វើការ និងលាតត្រដាងពីជីវិតពិតដល់យើងទាំងអស់គ្នា។

Cover girl Daphnée Lucenet arrived at our studios for the second time in high spirits and ready to work on the cover shoot along with photographer Balazs Maar. She chatted amicably with stylist Reynier Albello and her makeup artist while getting ready to pose for the camera. Both extremely intelligent and stunning she was a pleasure to work with and get to know.

SEPTEMBER 2014 MOOD BOARD

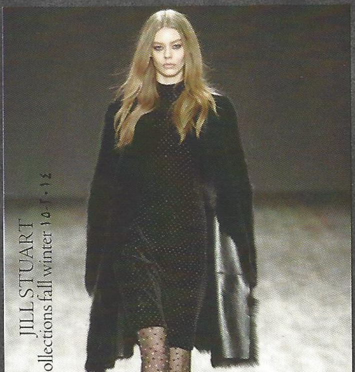

VALENTINO
Cape-style silk-crepe mini dress
٢,٢٧٩,٢٤$

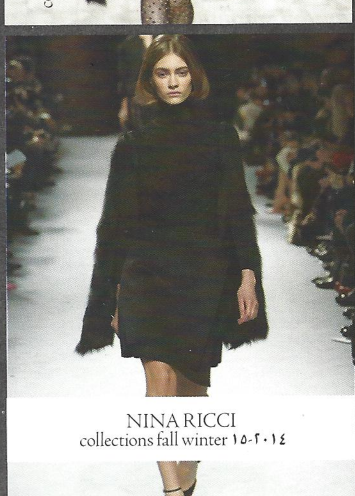

NINA RICCI
collections fall winter ١٥-٢٠١٤

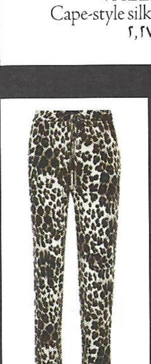

DIANE VON FURSTENBERG
Benett Two leopard-print stretch-silk straight-leg pants
٣٥٤,٦٦$

HERVÉ VAN DER STRAETEN
Hammered gold-plated cuff
٤٣٣,٤٨$

GIANVITO ROSSI
Leather sandals
٦١٧,٨٠$

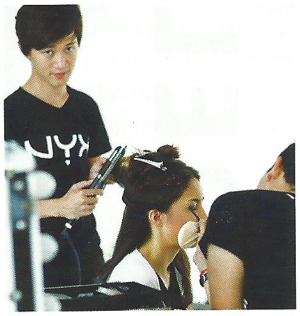

CREDITS
Cover Star: DAPHNEE LUCENET
Photography: BALAZS MAAR
Styling: REYNIER ABELLO
Hair and Make-up: DEE'S STUDIO FOR COVER, NYX COSMETICS FOR INSIDE PAGES

ទស្សនៈយល់ឃើញរបស់
Daphnée Lucenet

the many sides of Daphnée Lucenet

photographs by balazs maar
hair and make-up by dee daniel | wardrobe by the showroom

ពណ៌សម្បុរស្បែកស្រស់ថ្លានិងមានរាងមាំមួន និងមានចិត្តទូលាយនិងរួសរាយរាក់ទាក់ នាង Daphnée Lucenet ជាមនុស្សមានចិត្តស្មោះត្រង់ ចូលចិត្តនិយាយតែការពិត ដែលទាំងនេះគឺជាគុណសម្បត្តិដ៏ល្អប្រពៃនិងដ៏កម្ររបស់នាង។ នៅអំឡុងដំណើរកម្សាន្តដ៏ឆាប់រហ័សរបស់នាងមកកាន់កម្ពុជា (នាងជាជនជាតិបារាំង) Daphnée ក៏ត្រូវបានគេស្គាល់ឈ្មោះថា Dash Luce ផងដែរ ចំណាយពេលជជែកជាមួយក្រុមការងាររបស់យើងអំពីការងារម៉ូដែល គឺជាអ្វីដែលធ្វើឱ្យនាងមានអារម្មណ៍ស្រស់ស្រាយ និងចាប់អារម្មណ៍ជាខ្លាំងចំពោះរាជាណាចក្រអច្ឆរិយៈមួយនេះ។

Complex and multidimensional yet uncomplicated and personable, Daphnée Lucenet's honesty and candor are rare, beautiful qualities to come across in an industry that rarely bothers to perforate beneath the skin. In the middle of her Cambodian whirlwind tour (she is a resident of France) Daphnée, also known as Dash Luce takes time to talk with our team about modeling, what makes her feel alive and her fascination with The Kingdom of Wonder.

ឈ្មោះ Dash Luce បានមកពីណា ?

ឈ្មោះ Dash គឺជាឈ្មោះដើមដែលខ្ញុំបានទទួល នៅពេលខ្ញុំមានអាយុ១០ឆ្នាំ ជារឿងមួយដ៏គួរឱ្យអស់សំណើច ប៉ុន្តែក៏ជារឿងសម្ងាត់ផងដែរ! ចំណុចនេះវាក៏មានន័យថា "rush" ដូច្នេះខ្ញុំរក្សាឈ្មោះនេះទុក ពីព្រោះវាស័ក្តិសមនឹងខ្ញុំខ្លាំងណាស់៖ ខ្ញុំតែងតែដើរយ៉ាងលឿន ពីព្រោះការដើរយឺតៗ គឺជាការខ្ជះខ្ជាយពេលវេលាខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ ហើយខ្ញុំមិនចូលចិត្តខ្ជះខ្ជាយពេលវេលារបស់ខ្ញុំទេ ពីព្រោះមានការងារជាច្រើនដែលត្រូវធ្វើ និងឃើញនៅក្នុងពិភពលោកនេះ ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវតែប្រើពេលវេលាឱ្យបានសមស្របនោះទេ។ Luce គឺជាឈ្មោះកាត់សម្រាប់ត្រកូលគ្រួសាររបស់ខ្ញុំ និងបានមកពីពាក្យថា "lux" ដែលមានន័យថា "light" ជាភាសាឡាតាំង។ ខ្ញុំបានជ្រើសរើសវាជានិមិត្តរូបសម្រាប់ "ការរៀនយកបទពិសោធន៍" ពីព្រោះការរុករកអ្វីមួយដែលគ្មាននរណាដឹង គឺជាបញ្ហាដែលធ្វើឱ្យជីវិតរបស់ខ្ញុំចាប់អារម្មណ៍និងរំភើបរីករាយ។ នៅទីបំផុត ឈ្មោះពេញពិតប្រាកដរបស់ខ្ញុំបើសរសេរប្រកបគឺមានតួអក្សរដល់ទៅ២០ឯណោះ ហើយឈ្មោះ Dash Luce គឺងាយស្រួលក្នុងការបញ្ចេញសំឡេងនិងចងចាំខ្លាំងណាស់។

Where did the name Dash Luce come from?

Well Dash is a nickname I received when I was 10, it's a funny but secret story! The point is, it also means "rush" so I kept it because it suits me quite well: I always walk fast since walking slowly is a real waste of time to me and I hate wasting my time because there is too much to do and see in the world not to use time properly. Luce is just short for my family name and comes from the word "lux" which means "light" in Latin. I have picked it up as a symbol for "learning experience" because exploring the unknown is what keeps my life interesting and exciting. Last but not the least, my real full name is 20 letters long, Dash Luce is way easier to pronounce and remember.

សព្វថ្ងៃនេះ តើអ្វីទៅគឺជាបទពិសោធន៍នៃការធ្វើដំណើរខុសប្លែកពីធម្មតាបំផុត ដែលអ្នកធ្លាប់បានជួប ?

បទពិសោធន៍ដ៏អាក្រក់បំផុតរបស់ខ្ញុំ គឺពិតជាការហ្វឹកហាត់ក្បាច់កុងហ្វូពេញម៉ោង នៅតំបន់ចុងកាត់មាត់ញកនៃប្រទេសចិនអស់រយៈពេល៤ខែ! វាមិនមែនជាកន្លែងសម្រាប់ថ្ងៃឈប់សម្រាកទេ ប៉ុន្តែគឺជាកន្លែងស្ងប់ស្ងាត់ខាងផ្លូវចិត្ត។ ខ្ញុំបានធ្វើដំណើរគ្រប់ច្រកល្ហកដោយខ្លួនឯង ដោយប្រកាន់យកគោលការណ៍ដ៏តឹងរឹងដែលខ្ញុំរួចរស់ជីវិត ដូច្នេះបានអនុញ្ញាតឱ្យខ្លួនខ្ញុំផ្តោតតែទៅលើការរៀនក្បាច់គុន និងការធ្វើសមាធិតែឯង។ យើងគ្មានម៉ាស៊ីនកម្តៅ និងមានតែទឹកត្រជាក់ដើម្បីងូតតែប៉ុណ្ណោះ (វាមានសីតុណ្ហភាពក្រោម២០អង្សាសេ នៅរដូវរងា!) ដូច្នេះខ្ញុំត្រូវតែរត់ និងធ្វើអាពុយអាវ៉ង់ មុនពេលចូលដំណេកដើម្បីឱ្យឡើងកម្តៅ។ ខ្ញុំតែងតែភ្ញាក់ពីដំណេកនៅម៉ោង៥កន្លះ ជាពេលដែលយើងត្រូវរត់នៅភ្នំនោះរួចធ្វើលំហាត់ប្រាណពេញមួយថ្ងៃ។

ជួនកាលសាច់ដុំរបស់ខ្ញុំឈឺចាប់ជាខ្លាំង ធ្វើឱ្យខ្ញុំភ្ញាក់នៅពាក់កណ្តាលយប់ក៏មានដែរ។ យើងក៏ញុំាទឹកក្តៅឧណ្ហៗអស់ជាច្រើនដើម្បីកុំឱ្យរងា ហើយវាធ្វើឱ្យខ្ញុំដឹងច្បាស់ថាតើជីវិតរបស់ខ្ញុំងាយស្រួលដល់កម្រិតណា ពេលត្រឡប់មកស្រុកកំណើតវិញ។ ខ្ញុំក៏បានចាកចេញជាមួយនឹងគោលបំណងដែលអាចបំបែកឥដ្ឋមួយដុំដោយដៃទទេបាន ក្រោយការហ្វឹកហាត់រយៈពេល២ខែ ដោយគិតថា ប្រសិនបើខ្ញុំអាចដោះស្រាយបញ្ហាប្រឈមផ្ទាល់ខ្លួនបាន ខ្ញុំអាចសម្រេចអ្វីៗនៅក្នុងជីវិតបាន។ ខ្ញុំត្រូវតែចំណាយពេលវេលាកែលម្អវារាល់ថ្ងៃ ធ្វើឱ្យដៃរបស់ខ្ញុំរឹងមាំ ដោយដាល់ដើមឈើរយៈពេល២ម៉ោងក្នុងមួយថ្ងៃនៅពេលទំនេរ ហើយនៅថ្ងៃមួយទីបំផុតខ្ញុំក៏បានសម្រេចគោលបំណងរបស់ខ្ញុំប្រាកដមែន នេះមិនដោយសារការខិតខំធ្វើការងារនិងការប្តេជ្ញាចិត្តប៉ុណ្ណោះទេ ប៉ុន្តែថែមទាំងដោយសារខ្ញុំមានគ្រូម្នាក់ដ៏ពូកែ។

អ្នកប្រហែលជាគិតថាខ្ញុំឆ្កួតហើយមើលទៅ ប៉ុន្តែការហាត់ក្បាច់កុងហ្វូនៅចិន គឺជាក្តីសុបិនដ៏ធំបំផុតរបស់ខ្ញុំ (ខ្ញុំស្រឡាញ់ពេញចិត្ត

ក្បាច់គុននេះខ្លាំងណាស់) ហើយខ្ញុំគិតថា អ្នកដែលឆ្កួតគឺជាអ្នកដែលអះអាងថា ខ្លួនមានក្តីសុបិន ប៉ុន្តែមិនដែលធ្វើអ្វីៗដើម្បីបំពេញឱ្យក្តីសុបិនរបស់គេនោះទេ។ វាក៏ជាពេលវេលាដ៏អស្ចារ្យសម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីធ្វើឱ្យផ្លូវចិត្តរបស់ខ្ញុំស្ងប់តាមបែបសាសនាចាប់តាំងពីខ្ញុំបានរៀនចប់ផ្នែកវិស្វកម្ម និងជួបឆ្នាំដ៏តឹងតែង។ វាមានសារៈសំខាន់សម្រាប់ខ្ញុំដើម្បីទុកពេលគិតថា៖ មើលទៅអតីតកាល យល់ដឹងឡើងវិញ និងគិតអំពីអនាគតរបស់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំនឹងឈប់សិន ពីព្រោះបទពិសោធន៍នោះ គឺមានច្រើនខ្លាំងណាស់ ហើយខ្ញុំអាចនិយាយអំពីវារាល់ថ្ងៃបាន!

To date, what is the most unconventional travel experience you have ever had?

My craziest experience was definitely my full-time Kung Fu training in the deep countryside of China for 4 months! It was not holidays but a spiritual retreat. I made the journey all by myself, carrying only the bare essentials that I needed to survive; thus allowing myself to focus exclusively on learning the martial art and meditation. We had no heater and had cold water to shower most of the time (it was -20°C during the winter!) so I had to run and do pushups before going to bed to get warm. My wakeup call was always at 5:30am, at which time we would go run in the mountain and then exercise all day long.

Sometimes my muscles were so soar it would wake me up at night. We also drank a lot of boiled water to handle the cold and it made me realize how easy my life back home was. I also left with the intention of being able to break a brick with my bare hands after 2 months of training, thinking that if I could take on that personal challenge I could accomplish anything in life. I had to work on it every single day, hardening my hands by hitting wood for 2 hours a day during my free time and one day I finally reached my goal, thanks to my hard work, commitment and wonderful master.

You might think I am crazy, but training Kung Fu in China was one of my biggest dreams (I have always loved martial arts) and I think the crazy ones are those who claim they have dreams and yet never do anything whatsoever to fulfill them. It also was the ideal moment for me to take that spiritual retreat since I was just finishing up with engineering school and had had a really tough year. It was important for me take time to really think: look at the past, feel and rediscover the present and think about my future. I will just stop there because that experience was so rich I could talk about it all day!

តើអ្វីទៅធ្វើឱ្យអ្នកពេញចិត្តបំផុត នៅពេលស្ថិតនៅពីមុខកាមេរ៉ា?

ខ្ញុំចូលចិត្តប្រឈមទៅនឹងការថតរូបថ្មីៗដ៏អស្ចារ្យរបស់ខ្ញុំ! ខ្ញុំមានសិទ្ធិដើម្បីជ្រើសរើសរវាង ការទាក់ទាញអារម្មណ៍ដ៏ជ្រាលជ្រៅបំផុតរបស់ខ្ញុំ (ដែលខ្ញុំចង់លាក់ទុកក្នុងជីវិតពិតរបស់ខ្ញុំ) ឬជានរណាម្នាក់ ដែល ខុសប្លែក ទាំងស្រុង ពី អ្នក ដែល ខ្ញុំ ត្រូវ នាំព័ត៌មានផ្សេងៗទៅប្រាប់ ដោយអាស្រ័យទៅលើការថតរូបនេះ។ វាគឺជារឿងដ៏រីករាយណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ ហើយវាអាចជាការបញ្ចេញអារម្មណ៍ពិតផងដែរ។ ជាងនេះទៅទៀត ខ្ញុំចូលចិត្តផ្នែកដ៏សមហេតុផលដែលមានការគិតអំពីភ្លើងពន្លឺ ខណៈពេលឱ្យគេថតរូប ការតុបតែង រូបភាព និង ខិតខំ បង្កើត អ្វីដែល ល្អ ជាមួយនឹងក្រុមការងារ។

What do you enjoy most about being in front of the camera lens?

I like the challenge of trying to make every new shoot my best shoot! I have the freedom to choose between drawing on my deepest emotions (that I would tend to hide in real life) or being someone completely different from who I am to convey different messages depending on the shoot. It is a lot of fun for me and it can be cathartic as well. Plus I like the rational part which consists of thinking about the light while posing, the composition of the picture and just trying to create something nice out of all of this together with the team.

តើអ្វីគឺជារូបសម្បត្តិ និងចរិយាសម្បត្តិដ៏ល្អបំផុតរបស់អ្នក?

រូបសម្បត្តិដ៏ល្អបំផុត គឺសក់របស់ខ្ញុំ ហើយចរិយាសម្បត្តិដ៏ល្អបំផុតរបស់ខ្ញុំ គឺការប្តេជ្ញាចិត្ត៖ ចំពោះក្តីសុបិន ការងារ និងតម្លៃរបស់ខ្ញុំ។

What is your best physical feature and your best character trait?

My best physical feature would be my hair and my best character trait would be my commitment to my dreams, my work, and my values.

ប្រសិនបើអ្នកត្រូវថតរូប ប៉ុន្តែអ្នកមានអារម្មណ៍ថាគ្មានទំនុកចិត្តឬស្វាហាប់ តើអ្នកត្រូវសម្រួលអារម្មណ៍ដូចម្តេច?

ដំបូងឡើយ ខ្ញុំបញ្ចូលអារម្មណ៍ទៅក្នុងបទភ្លេង! វិធីនេះតែងតែដោះស្រាយបាន ហើយបទភ្លេងត្រូវឱ្យស៊ីទៅនឹងអារម្មណ៍នៃការថតរូប។ ប្រសិនបើបរិយាកាសនោះតានតឹងខ្លាំង ខ្ញុំខិតខំធ្វើបែបកំប្លុកកំប្លែងខ្លះ (ប្រសិនបើ មិនអាចធ្វើឱ្យរីករាយ បានទេយ៉ាងហោចណាស់ក៏ខ្ញុំត្រូវព្យាយាមដែរ)។ ប្រសិនបើខ្ញុំហត់នឿយខ្លាំង ខ្ញុំសុំតែកាហ្វេខ្មៅមួយកែវបានហើយ។ ប្រសិនបើខ្ញុំមិនយល់ពីទិសដៅដែលអ្នកថតរូបចង់ឱ្យខ្ញុំធ្វើទេ ខ្ញុំគ្រាន់តែសួរសំណួរខ្លះទៅគាត់ ដើម្បីព្យាយាមយល់អ្វីដែលគាត់ចង់បានជាបន្តបន្ទាប់ ខ្ញុំសួររកព័ត៌មានត្រឡប់ និងពិនិត្យមើលរូបភាពដើម្បីឱ្យឃើញថា តើខ្ញុំធ្វើចំទិសដៅត្រឹមត្រូវហើយឬនៅ។ នៅពេលគ្រប់គ្នាត្រូវបានគេរៀបចំល្អហើយ ទំនុកចិត្ត និងភាពស្វាហាប់កើតឡើងដោយឯកឯង និងចែករំលែកទៅដល់សមាជិកក្រុមការងារទៀតផង។

If you have a photo shoot to do but you are not feeling confident or energetic, how do you "get in the mood"?

First of all I put some music on! This trick always works, and the music has to match the mood of the shoot of course. Then if the ambiance is tense, I try to make some jokes (might not always be funny but at least I try). If I am extremely tired, I ask for a black coffee. If I just don't understand the direction the photographer wants to go in I just talk to him to ask some questions to try and understand what he is after, I ask for a feedback and check the pictures regularly to see if I am heading in the right direction. Once everyone is aligned, confidence and energy come naturally and spreads among the team members.

តើអ្វីទៅដែលធ្វើឱ្យអ្នកពេញចិត្តជាងគេបំផុត នៅពេល
ទស្សនាកម្ពុជា?

នោះគឺការជួបក្រុមគ្រួសាររបស់ខ្ញុំនៅសៀមរាប! ខ្ញុំអាចចំណាយ
ពេលវេលាខ្លះដើម្បីភ្ជាប់ទំនាក់ទំនងរវាងភាពខុសប្លែកគ្នានៃពេល
ភាសា និងវប្បធម៌ ដែលធ្វើឱ្យយើងដាច់ចេញពីគ្នា។ ខ្ញុំ
ជិតស្និទ្ធិជាងមុនជាមួយសែស្រឡាយខ្មែរ និងចូលចិត្តទៅ
អង្គរវត្តខ្លាំងណាស់។ ខ្ញុំរំភើបខ្លាំងណាស់គ្រប់ពេលដែលខ្ញុំ
កម្ពុជា។ ប្រទេសនេះមានការផ្លាស់ប្តូរច្រើនណាស់ គឺ
យ៉ាងឆាប់រហ័ស និងមានសក្តានុពលភាពក្នុងការអភិ
ពិតជារីករាយខ្លាំងណាស់ដែលបានឃើញ ដូច្នោះ
បានឃើញការផ្លាស់ប្តូរយ៉ាងសម្បើម ជាពិសេសនៅឆ្នាំ
ធៀបទៅនឹងឆ្នាំមុន។ វប្បធម៌និងប្រវត្តិសាស្ត្រដ៏សម្បូរ
ខ្ញុំមានអារម្មណ៍ដក់ជាប់យ៉ាងជ្រាលជ្រៅ នៅពេលមើល
ពលរដ្ឋខ្មែរគ្រប់វ័យ។ នេះហាក់បីដូចជានរណាម្នាក់
ដែលបាននិយាយរឿងនេះប្រាប់ខ្ញុំ។ ខ្ញុំពិតជាមាន
ខ្លាំងណាស់ដែលបានកើតមកជាកូនកាត់ខ្មែរ ហើយ
ជាញឹកញាប់ ពិតជាសំខាន់ខ្លាំងណាស់សម្រាប់ខ្ញុំ។

What is the thing about visiting Cambod
you enjoy the most?

Seeing my family in Siem Reap! I can spen
time building bridges between the time,
and cultural differences that separate us.
to my Khmer side and roots and enjoy
Angkor Wat so much. I am so amazed by
every time I come. The country changes
developing incredibly fast and has so much
for benefic growth. I am so happy
have seen so much change especially
compared to the last year. The culture
are so rich that I feel something really
eyes of Khmer people of all ages.
everyone and everything here tell
very proud to be half-Cambodian and
very often is very important to me.

DAPHNÉE LUCENET

ភាសាតស្ត្រី

Photograph by Balazs
Hair and Make-up by Dee
Wardrobe by The Sho

“ទោះបីនាងជាអ្នកស្នេហាតន្ត្រីក៏ដោយ ក៏នាងអាចធ្វើឱ្យមនុស្សចេះសាមគ្គីគ្នា ដោយមិនគិតពីប្រវត្តិទាក់ទងនឹងវប្បធម៌និងសេដ្ឋកិច្ចសង្គមឡើយ។”

កញ្ញាDaphnéeLucenetនិងខ្ញុំបានជជែកគ្នាដោយក្តីរីករាយ ខណៈពេលនាងកំពុងតែរង់ចាំក្រុមអ្នកធ្វើស្តាយល៍មកដល់ដើម្បីរៀបចំខ្លួនឱ្យនាងថតរូបនៅថ្ងៃនោះ។ ស្តាយល៍ហ៊ីបហបរបស់នាង ត្រូវបានបិទបាំងដោយទឹកមុខបែបស្ងាត់ស្ងៀម ហើយផ្ទៃមុខដែលមិនបានលាបផាត់មុខក្រែមម្សៅអ្វីទាំងអស់ប្រែជាស្រស់ប្រិមប្រិយពោរពេញទៅដោយក្តីអំណរ។ នៅពេលនិយាយ នាងបង្ហាញនូវភាពទាក់ទាញពីធម្មជាតិហើយបើទោះជានាងប្រកបដោយភាពរឹងប៉ឹង និងមានទស្សនៈច្បាស់លាស់ចំពោះអ្វីដែលនាងចង់ធ្វើនាពេលអនាគតដ៏ខ្លីក៏ដោយក៏ឫក្សាពាររបស់នាងមិនរឹងត្អឹងឡើយ ពាក្យសម្តីរបស់នាងទៀតសោតក៏ពីរោះពិសាផងដែរនាងគឺជាមនុស្សម្នាក់ដែលចង់ឱ្យមនុស្សមួយក្រុមធំចេះរួមសាមគ្គីគ្នាតាមរយៈភាសាតន្ត្រីសកល។

ខ្ញុំសាកសួរអំពីជីវប្រវត្តិរបស់នាង និងដឹងថាម្តាយរបស់នាងគឺជាជនជាតិកម្ពុជា បានមកដល់ប្រទេសបារាំងនៅឆ្នាំ១៩៨០ ហើយបានជួបជាមួយឪពុករបស់នាង (ជនជាតិបារាំង) នៅទីនោះ។ Daphnée បានកើតនិងធំដឹងក្តីនៅទីក្រុងប៉ារីស ព្រមទាំងមានអារម្មណ៍កាន់តែរឹងមាំឡើងៗជាមួយនឹងបេតិកភណ្ឌរបស់ខ្មែរ កាលពីពេលកន្លងទៅ។ទោះបីម្តាយរបស់នាង មិនបានបង្រៀនភាសាខ្មែរដល់នាងក្តីនៅពេលធំដឹងក្តី នាង Daphnée និយាយថា នាងកំពុងព្យាយាមរៀនអាននិងសរសេរភាសាខ្មែរព្រមទាំងហាត់បញ្ចេញសំឡេងឱ្យបានល្អ ហើយនាងថែមទាំងទាញយកកូនសៀវភៅពណ៌បៃតងតូចមួយក្បាលចេញមក និងចង្អុលពាក្យមួយចំនួន(សរសេរជាភាសាខ្មែរ) ដែលនាងបានដាក់តាមជាប់នឹងខ្លួននៅពេលធ្វើដំណើរ។

អំឡុងពេលដ៏ខ្លីនៅកម្ពុជា កញ្ញា Daphnée បានច្រៀងនៅហាងខារ៉ាអូខេនានាជាមួយនឹងសាច់ញាតិរបស់នាង បានសម្តែងក្នុងកម្មវិធីហ្វេហ្វិន និងថតរូបឱ្យក្រុមបណ្ណាធិការ ដូច្នេះខ្ញុំមានការភ្ញាក់ផ្អើលខ្លាំងណាស់ដោយបានដឹងថា នាងមានជំនាញខាងព័ត៌មានវិទ្យា និងបានធ្វើជាអ្នកហាត់ការនៅធនាគារទៀតផង។ ពេលសិក្សានៅសាកលវិទ្យាល័យដំបូង នាងបានទៅលេងនៅកម្ពុជាជាផ្នែកមួយនៃគម្រោងដែលជួយតម្លើងបន្ទះស្រូបពន្លឺព្រះអាទិត្យ នៅភូមិក្រីក្រមួយក្បែរខេត្តសៀមរាប ធ្វើឱ្យនាងទទួលបានបទពិសោធន៍ជាច្រើន នាងមិនចង់បាននូវការតបស្នងសងគុណពីអ្នកភូមិឡើយ ហើយនាងក៏មិនដែលគិតឱ្យអ្នកភូមិត្រូវតែយករង់ភ្លេងមកប្រគំទទួលស្វាគមន៍នាងនោះដែរ។ ទោះបីនាងជាអ្នកស្នេហាតន្ត្រីក៏ដោយ ក៏នាងអាចធ្វើឱ្យមនុស្សចេះសាមគ្គីគ្នា ដោយមិនគិតពីប្រវត្តិរូបទាក់ទងនឹងវប្បធម៌និងសេដ្ឋកិច្ចសង្គមនោះឡើយ។

កញ្ញា Daphnée ក្រោយមកមានទស្សនៈយ៉ាងជាក់ច្បាស់ទាក់ទងទៅនឹងអ្វីដែលនាងចង់បង្កើត គឺមហោស្រពតន្ត្រីខ្មែរដែលបានភ្ជាប់គ្នាទៅនឹងគម្លាតវ័យវប្បធម៌និងហិរញ្ញវត្ថុដោយធ្វើឱ្យអ្នកទស្សនារីករាយ និងមានក្តីអំណរ។ជំហានដំបូងគឺត្រូវបង្កើតជាសមាគមមួយ មានមនុស្សមួយក្រុមដែលអាចជួយប្រែក្លាយទស្សនៈរបស់នាងឱ្យក្លាយជាការពិតបាន ហើយនេះគឺជារបៀបដែល Khmer Vibration ចង់បាន។ ដំបូងឡើយព្រឹត្តិការណ៍ (មហោស្រពតន្ត្រី) នេះ ត្រូវរៀបចំធ្វើនៅកម្ពុជា ប៉ុន្តែត្រូវមានការរៀបចំភស្តុភារនៃមហោស្រពតន្ត្រីក្នុងស្រុកមួយ រីឯនៅប្រទេសបារាំងវិញ ការងារអ្វីៗមិនងាយស្រួលដូចមាត់ចេះតែថានោះទេ ហើយ Daphnée ត្រូវតែសម្របសម្រួលផែនការណ៍របស់នាងឡើងវិញ។ "ខ្ញុំបានដឹងច្បាស់ថា ខ្ញុំមិនអាចធ្វើអ្វីៗបានល្អនោះទេ ខណៈពេលនៅទីក្រុងប៉ារីស វាពិតជាពិបាកខ្លាំងណាស់ក្នុងទទួលបានកុងត្រាដ៏ត្រឹមត្រូវ និងដឹងនូវអ្វីដែលកំពុងកើតឡើង។ ដូច្នេះ ផ្ទុយពីនេះ ខ្ញុំបានរៀបចំមហោស្រពតន្ត្រីដ៏ធំមួយនៅទីក្រុងប៉ារីស (កាលបរិច្ឆេទដ៏ជាក់លាក់ គឺត្រូវបានប្រកាសឱ្យដឹង ប៉ុន្តែវានឹងរៀបចំធ្វើឡើងនៅខែវិច្ឆិកា) ការនោះនឹងជួយប្រមូលផ្តុំពលរដ្ឋកម្ពុជា និងជួយ ទាក់ទាញការចាប់អារម្មណ៍ចំពោះវប្បធម៌និងបេតិកភណ្ឌរបស់ខ្មែរ។មានយុវវ័យជាច្រើនដូចជាខ្ញុំដែរ ដែលមានចំណាប់អារម្មណ៍ខ្លាំងចំពោះប្រទេសនេះ និងចំពោះការស្វែងយល់បន្ថែមអំពីប្រទេសនេះ ដូច្នេះពិតជារំភើបខ្លាំងណាស់"។

នៅពេលយើងជជែកគ្នាបន្ថែមទៀត កាន់តែបង្ហាញច្បាស់ចំពោះខ្ញុំនិងធ្វើឱ្យខ្ញុំចង់ដឹងច្រើនថែមទៀតអំពីនាង ភ្នែករបស់នាងចាំងពន្លឺផ្លេកៗ នៅពេលនាងប្រាប់ខ្ញុំថា Khmer Vibration ពិតជាបានទាក់ទាញតន្ត្រីករដែលមិនមែនជាពលរដ្ឋកម្ពុជា ប៉ុន្តែពួកគេចាប់អារម្មណ៍ក្នុងគម្រោងនេះ ក៏ដូចជាអ្នកសាទរឯទៀតផងដែរ ដែលមានឆន្ទៈជួយធ្វើអ្វីៗក្រៅពីសែងប្រអប់ធ្ងន់ៗឡើងលើឆាក និងសម្តែង។ បន្ទាប់ពីមហោស្រពតន្ត្រីខែវិច្ឆិកាបានប្រារព្ធធ្វើរួចរាល់ ការចាត់ចែងនឹងផ្តល់ទៅឱ្យអង្គការរបស់កម្ពុជា ដែលផ្តោតទៅលើការផ្សព្វផ្សាយសិល្បៈក្នុងចំណោមយុវវ័យ ពោលគឺនាងកំពុងតែគិតទៅដល់សិល្បៈសៀក PHARE Circus និង Tiny Toones។

នេះនឹងមិនមែនជាលើកដំបូងទេ ដែលនាងបានបង្កើតអ្វីមួយដើម្បីឱ្យពលរដ្ឋខ្មែរចេះរួមសាមគ្គីគ្នា។ នាងបង្ហាញខ្ញុំនូវខ្សែវីដេអូមួយដែល Khmer Vibration បានបញ្ចូលជាមួយគ្នា ដោយរៀបរាប់ពីការប្រារព្ធពិធីបុណ្យចូលឆ្នាំខ្មែរនៅប៉ារីស ដែលទាំងពលរដ្ឋខ្មែរ និងទាំងអ្នកមិនមែនជាពលរដ្ឋខ្មែរបានចូលរួមរាំ ច្រៀង ញ៉ាំ និងផឹកជាមួយគ្នា។ ជាមួយនឹងបុគ្គលិកដែលមោះមុតក្នុងការងារប្រកបដោយក្តីអំណរ កញ្ញា Daphnée Lucenet ពិតជានឹងមានសមត្ថភាពធ្វើឱ្យមហោស្រពមួយនេះទទួលជោគជ័យ។ នៅពេលយើងលាគ្នា (អ្នកធ្វើស្តាយល៍របស់នាងឥឡូវបានមកដល់ល្មម ហើយភ្នែកពណ៌ត្នោតធំៗរបស់នាងធ្មេចបើកៗ នៅពេលដែលសក់ដ៏វែងអន្លាយមួលគ្របាញ់ចូលគ្នាបានប៉ះនឹងភ្នែក) ខ្ញុំជឿជាក់ថា ការរៀបចំរបស់នាងនឹងទទួលបានជោគជ័យខ្លាំងឡើងៗ ហើយនាងនឹងថែមទាំងទទួលបានការចាប់អារម្មណ៍ឧស្សាហកម្មជាច្រើនលើសពីវិស័យមួយនេះផងដែរ៕

Photograph by Balazs Maar | Hair and Make-up by Dee Daniel | Wardrobe by The Showroom

Daphnée Lucenet
THE LANGUAGE OF MUSIC

Daphnée Lucenet and I chat amicably while she is waiting for her team of stylists to arrive and prep her for the day's photo shoot. Her definite hip-hop style is masked by her low-key appearance and her makeup-free face shines bright with enthusiasm. As she speaks, a certain charisma is revealed. Though she is decidedly very strong and possesses a clear vision of what she wants to create in the near future, there is no harshness to her manner, no sharp edges or off-putting seriousness to any of her words; she is simply someone that wants to bring a large group of people together through the universal language of music.

I ask her about her background and find out that her mother, a Cambodian woman, arrived in France in 1980 and met her father (a Frenchman) soon after. Daphnée was born and raised in Paris and felt the affinity with her Khmer heritage become stronger and stronger with the passing of time. Though her mother didn't teach her the Cambodian language while growing up, Daphnée says that she is trying her best to learn how to read and write Khmer as well as improve her accent; she even pulls out a small green notebook and points to several words (written in Khmer, no less) that she has picked up during this trip.

During her short stint in the Kingdom this time around, Daphnée has been singing at

Karaoke joints with her relatives, has appeared in a Fashion Show and is posing for one of our editorials, *and* our cover so I am very surprised to learn that she actually majored in IT and has done banking internships. During the early stages of her University studies she paid a visit to Cambodia as part of a project that helped install solar panels in an impoverished village close to Siem Reap. The experience touched her profoundly; she couldn't have anticipated the generosity and kindness of the villagers, nor could she have guessed that they would actually have an orchestra playing upon their arrival as a sign of welcome. Although she had always been a lover of music, its power to unite people regardless of their cultural or socio-economic background had never been as piercingly evident as that moment.

Daphnée finally had a strong, clear vision for what she wanted to create: a Khmer music festival that bridged the age, culture and financial gap, injecting its audience with joy and enthusiasm. The first step was to create an association, a team of people that would help transform her vision into reality, and this is how *Khmer Vibration* came to be. At first, this event (music festival) was to take place in Cambodia, but organizing the logistics of a local music festival while based in France proved to be easier said than done and Daphnée had to re-adjust her plans. "I realized that I couldn't do things that well while I was in Paris, it was very hard to get the right contacts and really know what was going on. So, instead, I have organized a large Khmer Music Festival in Paris (the exact dates are to be announced, but it will be in the month of November), that will help bring Cambodian people together and help attract attention to Khmer culture and heritage. There are several young people like myself that have a huge amount of interest in the country and in learning more about it, so it's really very exciting!"

As we chat some more, it becomes clear to me just how passionate about this she actually is; her eyes sparkle when she tells me that Khmer Vibration has actually attracted musicians that aren't Cambodian but are interested in the project as well as tons of enthusiasts that are willing to help do anything from carrying heavy boxes to getting up on stage and performing. After the November music festival has taken place, all of the proceeds will go to a Cambodian organization that is focused on promoting arts among youth as a way of empowerment for which she is considering both the PHARE Circus and Tiny Toones.

This will not be the first time she has organized something to bring Khmer people together. She shows me a video Khmer Vibration has put together, depicting the Khmer New Year's celebration in Paris, where both Khmer and non-Khmer people alike gathered to dance, sing, eat and drink. With such enthusiastic, committed staff, Daphnée Lucenet will surely be able to pull off an extraordinary festival. As we part (her stylists have now arrived and her big brown eyes wince at the pain every time her long hair is twisted into a knot) I am certain that her organization will go from strength to strength and she will soon be making waves in more Industries than one.

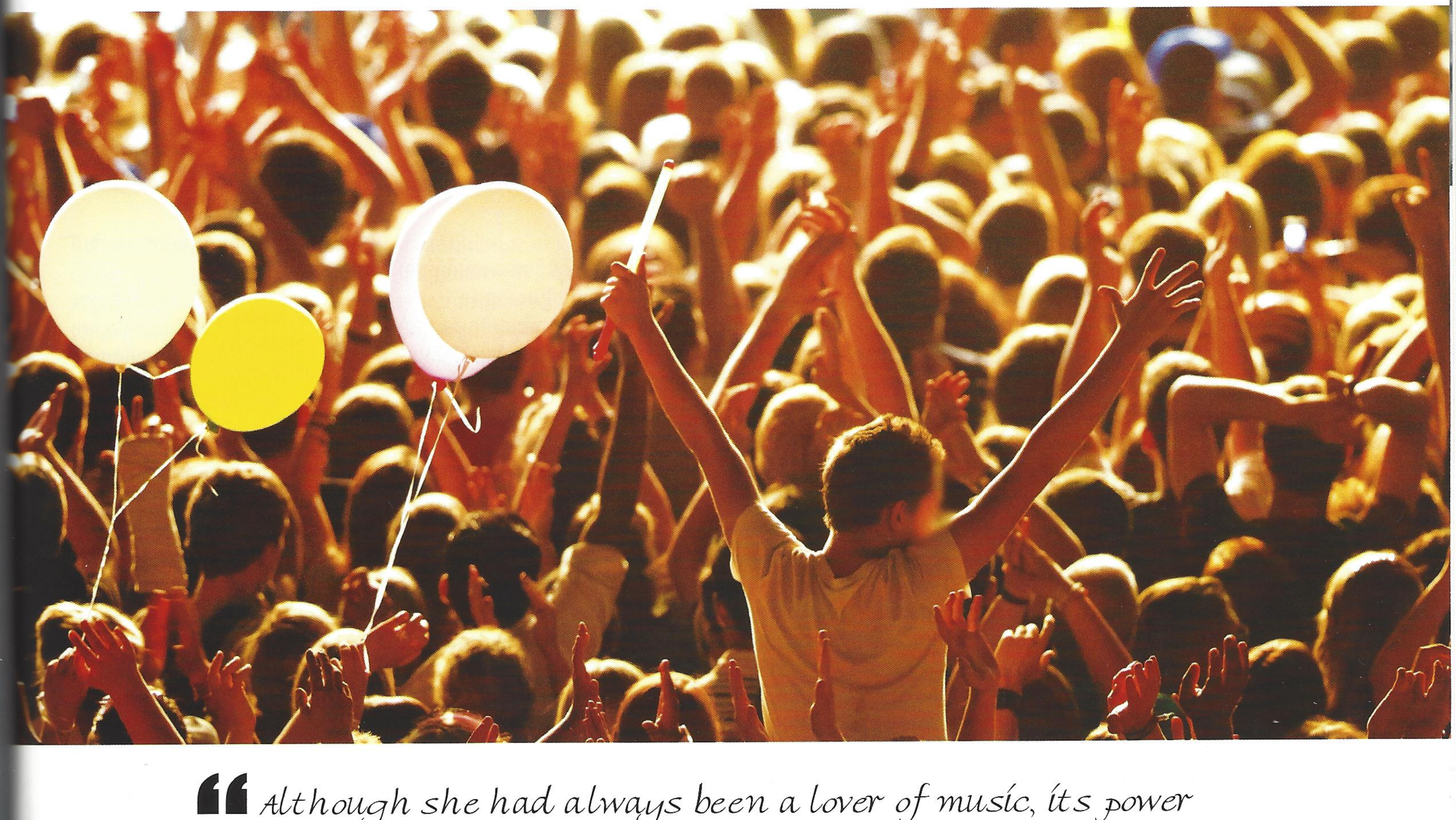

"Although she had always been a lover of music, its power to unite people regardless of their cultural or socio-economic background had never been so piercingly evident"